

Tiedotuslehti 2/2009

Vapautetut

Jyväskylän katulähetys ry

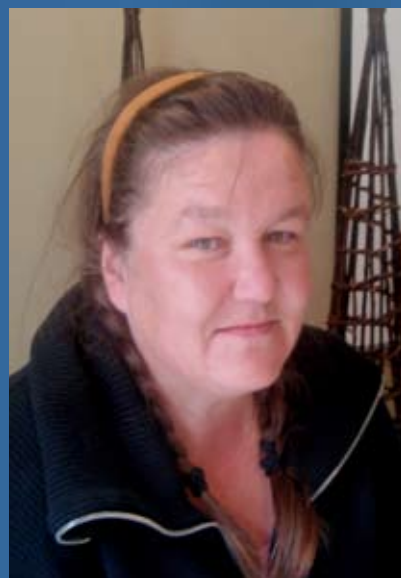
Vanhatie 13:ssa toimii Katulähetysten uusi yksikkö. Lue lisää sivulta 11.

**Petri Arho, uusi
Ensiaskeleen ohjaaja
esittelyssä sivulla 4 ja 5**

**Kalliomäen yksikkö sai
uuden työntekijän
sivu 7.**

**Minna Heimonen
tutustui harjoittelijana
katulähetysten toimintaan,
sivu 8.**

Kaikki luodaan uudeksi!

Jumalan kutsu elää ihmisen sielussa tiedostamattomasti ihan alusta asti ja odottaa hetkeä kunnes Jumala hänet herättää evankeliumin sanan kautta. Ihminen on luontaisesti uskonnollinen – se ei kuitenkaan merkitse sitä pelastusta ja uutta elämää jonka Jumala haluaa hänelle lahjoittaa.

Hajalle lyödyt

Pitkäperjantain jälkeen ensimmäisten kristittyjen elämä oli aivan hajalla. Jerusalemin kaduilla ei näkynyt yhtään ainoaa saarnaajaa puhumassa Jeesus Nasaretilaisen pian tapahtuvasta ylösnousemuksesta. Jeesuksen eläessä opetuslasten oli ollut helppo vaeltaa hänen rinnallaan. Ihmetekojen myötä uskoakin tuntui olevan takin alla melkoisia määriä. Käytiin jo keskusteluja kuka saa istua Jeesus kuninkaan oikealla ja kuka vasemmalla puolella. Samassa hötäkässä Jeesuksen puheet kuolemasta ja ylösnousemuksesta olivat sujahtaneet läpi ilman suurempaa huomiota, kun muutenkin meni niin lujaa tässä liikkeessä. Jumalan Pojan kuolema ja ylösnousemus eivät olleet vielä antautuneet tarkasteltavaksi.

Ihmisen luontainen uskonnollisuus

Ja yhdessä hetkessä inhimillisesti vääristyneet uskonnolliset tunteet saivat tyrmistyttävän iskun. Profeetan sanoin: *"Sillä koirat minua piirittävät, pahain parvi saartaa minut, minun käteni ja jalkani, niin kuin jalopeurat. Minä voin lukea kaikki luuni; he katselevat minua ilkeiden; he jakavat keskenänsä minun vaatteeni ja heittävät minun puvustani arpaa."* Psalmi 22:17. Kuoleman kauhut isivät Jeesuksen kimppuun. Ruoskivat ja pahoinpitelivät henkiahieveriin ja löivät tylysti ristille kuin teuraslampaan. Voiko mitään pahempaa enää tapahtua - opetuslapset katselivat kalpeana ristin tapahtumia? Heidän odottamansa toivoretki Jumalan valtakunnan ilmentymiseksi oli lyöty tuhansiksi päreiksi.

Selvitkään kukin miten taisi. Opetuslapset lymyilivät suljettujen ovien takana kuin pelokkaat hiiret. He olivat ihan sekaisin ja täydellisesti kyvyttömiä kömpimään itse ylös tästä kuoleman varjosta. Peli on pelattu. Jeesuksen ylösnousemus oli kaikkein epätodennäköisin tapahtuma heidän mielissään.

Kuolleet tarvitsevat ylösnousemusta

Jesajan kirjan profetia luvussa 35 puhuu pelastuksen ajan ihanuudesta, joka ei ole mitään muuta kuin runollinen kuvaus ylösnousemuksen ajan ihanuudesta.

"Erämaa ja hietikko iloitsee, aromaa riemuitsee ja kukoistaa kuin lilja. Se kauniisti kukoistaa ja iloitsee ilolla ja riemulla. Sille annetaan Libanonin kunnia ja Karmelin ja Saaronin ihanuus. He saavat nähdä Herran kunnian, meidän Jumalamme ihanuuden. Silloin avautuvat sokeain silmät ja kuurojen korvat aukenevat, silloin rampa hyppii niin kuin peura ja mykän kieli riemuun ratkeaa; sillä vedet puhkeavat erämaahan ja aromaahan purot. Hehkuva hiekka tulee lammikoiksi ja kuiva maa vesilähteiksi."

Kaikki se mikä on elotonta ja hedelmätöntä niinkin kuiva hehkuva maa autiomaassa. Kaikki se mikä on ilman tarkoitusta, rikki ja hajalla. Kaikki se mikä on mykkää ja rampautunutta. Kaikki se mistä puuttuu ihanuus, ilo ja kunnia. Kaikki tämä luodaan uudeksi Hänessä joka sanoo: "Minä olen ylösnousemus ja elämä". Tällaisiksi me itsemme koemme me kadun kansa. Ja ahkerasti Sielunvihollinen meille kuiskaa: "peli on pelattu. Sinulle ei kuulu enää Jumalan siunaukset ja anteeksiantamus. Katso itse eteesi ja jatka rämpimistä."

Toisin kuitenkin on. Juuri sinulle kuuluu Herran täydellinen armo, kun vain käännymme häneen puoleensa ja huudamme avuksi hänen voimallista nimeänsä. "Sillä missä synti on suureksi tullut, siinä armo on tullut ylenpalttiseksi."

Ylösnousemuksen salaisuus avautuu

Täydellisen epäonnistumisen ja romutuksen jälkeen opetuslapset saivat kohdata sen mikä oli kaikkein epätodennäköisin vaihtoehto. He kohtasivat Jeesuksen - ylösnousseena. Mahdoton oli tapahtunut. Kaikki alkoi alusta. Mutta ei enää vanhalla tavalla vaan uutena luomuksena ylösnousemusvoimassa. Asetettiin uusi maailmanjärjestys, jossa ihmisen ei tarvitse olla se onnistunut osapuoli. Pelastuksen päämieheksi tuli Jeesus, jonka nimessä ja veressä jokaiselle ihmiselle tarjotaan täydellistä mahdollisuutta päästä astumaan keran iankaikkiseen rauhanvaltakuntaan. Tämä on jo ennalta sanottu profeetan suulla: *"Niin Herran vapahdetut palajavat ja tulevat Siioniin riemuiten, päänsä päällä iankaikkinen ilo. Riemu ja ilo saavuttavat heidät, mutta murbe ja huokaus pakenevat."*

Jumalan tiet ovat toisenlaiset. Se riisuu kaikki inhimilliset yrityksen rippeetkin selvittää itse perille. Voit olla rikas, raitis ja kaunis. Viisaskin voit olla ja uskonnollinen. Kuitenkin taivaaseen pääset vain uskon kautta. Rajusti meitä voidaan koetella niin kuin ensimmäisiä opetuslapsia, mutta näin meistä riisutaan omateko yritys kunnes ymmärrämme mitä Herra tarkoitti sanoessaan: *"Minä olen ylösnousemus ja elämä; joka uskoo minuun, se elää vaikka olisi kuollut."* Minä olen tie ja totuus ja elämä: ei kukaan tule Isän tykö muntoin kuin minun kauttani."

teksti: EJ

Mies, joka koulutti itsensä ja sai ammatin

● Petri Arho on mies joka vaikeuksien kautta on nyt Ensiaskeleen työntekijä.

Petri Arho on keski-ikäinen mies, joka puhuessaan katsoo silmiin ja kykenee kertomaan tunne-elämän alueella olevista kokemuksista rehellisesti. Kuulijalle tulee tunne, että tämä mies on voittanut itsensä, taistellut omat taistelunsa, surrut omat surunsa ja päättänyt uudistaa elämänsä.

Sitä ennen Petri on nöyrästi elänyt määräämisten työsuhteiden ahdistuksessa, luottanut siihen, että meistä pidetään huolta, kipuillut omat kipunsa välillä epäilystenkin aallokossa mutta silti, jossakin siellä sydämen pohjalla usko ja toivo ei ole sammunut. Kodista peritty uskon siemen on säilynyt tuskallistenkin kokemusten keskellä.

Miehen paini itsensä kanssa

Petri kertoo rehellisesti siitä tuskasta, mitä hän koki parisuhteen kariutuessa. Yksinäisyys, taloudellinen epävarmuus ja lyhyiden työsuhteiden ahdistus vaivasi. Kodista saatu usko kantoi ja hän kykeni rukouksessa kääntymään Jumalan puoleen.

Huokaukset olivat yksinkertaisia ”Herra älä hylkää”. Petri rukoili vaikka ei mitään tapahtunut. Tätä kesti viisi vuotta. Ystävät olivat tukena mutta silti vaikeimpina aikoina oli viikonloppujuomista helpottamassa elämää. Sisällä oli paha olo.

Sitten astui itsetutkiskelu elämään. Petri kertoo, että erään kerran rukouksessa tapahtui ihme. Oli kuin kivi olisi otettu sydämeltä pois. Tuli vapaus. Petri ymmärsi nyt, että hän on itse vastuussa elämästään. Hän ei voi vastata siitä mitä toiset tekevät mutta omista teoistaan on vastattava itse.

Nyt Petri kysyi itseltään oliko tehnyt virheitä? Virheitä löytyi ja hän tunnusti ne itselleen, Jumalalle ja ex-puolisolle. Tämä tie johti vapauteen vanhoista kuormista.

Katulähetyksessä saa olla oma itsensä, niin työntekijä kuin asukaskin, iloitsee Petri Arho.

Aikuisopiskelu kutsui

Petri ymmärsi, että ammattipätevyyden hankkiminen on tulevaisuuden perusedellytys. Niinpä hän hakeutui Jyväskylään opiskelemaan lähihoitajaksi erikoistuen päihde- ja mielenterveyspuolelle. Opiskelu oli rankkaa, mutta motivoivaa. Aikuisena kykenee näkemään, mikä maalissa odottaa ja nyt ammattipaperi on taskussa. Petri ehti olla jonkun aikaa töissä yksityisellä ennen kuin Katulähetyksen kutsu tuli.

Ensiaskel tuttu paikka

Ensiaskeleen työt olivat Petrille tuttuja, sillä hän on tehnyt töitä talossa vuodesta 2003 alkaen kaksi vuotta ensin työllistettynä ja vuoden viransijaisena. Välissä oli opiskelu ja vappuna 2009 alkoi vakituisen työntekijän pesti. Petri hakeutui erittäin mielellään takaisin Katulähetykselle aikai-

semman kokemuksen perusteella.

Henkinen ilmapiiri Katulähetyksellä on vapaa. Se on tärkeä asia työssä. Täällä jokainen saa olla oma itsensä, niin työntekijä kuin asukas. Tässä täyttyi alkuperäinen toive vuosien takaa, että saa tehdä töitä hengellisessä ilmapiirissä. Ensiaskeleessa ihmiskohtalot ovat rankkoja ja arki on kovaa. Moni ei sitä edes kestäisi.

Petri kokee että auttaminen, tukeminen ja rinnalla kulkeminen on tämän työn syvin olemus. Vaikka työ on rakkauden osoittamista, se on myös rajojen asettamista. Opiskelu on tuonut uusia työkaluja työhön ja työote on muuttunut siten, että jaksaminen on lisääntynyt. Petri on kiitollinen ja tyytyväinen elämäänsä.

Tänä päivänä Petri elää ehyessä parisuhteessa, puolisonsa ja neljän (pian viiden) lapsen kanssa

Seppo Riikonen

Virsiä Edelmannin tahtiin Laajaniemessä

● Myöhästelevä kevät kärvisti lämpimämpiä päiviä Laajaniemessä, jonne parinkymmenen hengen joukko oli kokoontunut Pohdiskeluleirille huhtikuun lopussa.

Aurinko kuitenkin paistoi ja mielet olivat valoisat – hyvässä porukassa oli taas mukava hieman jarruttaa perimmäisten kysymysten äärellä. Leirillä suvannot ja kohokohdat jokainen kokee omalla tavallaan.

Pohdiskeluleirin repertuaariin kuului jo kolmannen kerran iltakonsertti hengellisen musiikin äärellä. Iltaa tahditti tunnettu hengellisen musiikin vaikuttaja **Mika Nuorva** säestäjänään **Mikko Peltinen**. Mika Nuorva oli poiminut tähän privaattikonserttiin todella hyvin sopivia kappaleita. Hänelle tyypillistä on ilmaisun rosoisuus ja syvä elämän kipujen oivallus. Parodiaakaan ei puuttunut jopa silloin kun käsiteltiin ihmisen suhdetta Jumalaan arkipäivän taisteluissa. Pyhyden hileet karisivat hartioiltamme ja koimme että saamme edelleen tulla Jumalan luokse vajavaisina ihmisinä. Minulle ainakin jäi ihan hyvä olo konsertin jälkeen.

Vierailevana leiripappina oli tällä leirillä opiskelijapastori **Kimmo Nieminen**. Hänellä oli hyvä ja leppoisa ote kuulijoihin ja kuuleva korva kun tuli keskustelujen aika. Niemisen pitämän raamattutunnin teema oli: Ihminen luotu Jumalan kuvaksi. Alustus kirvoitti vilkkaan keskustelun aiheesta ja vähän sen sivustakin.

Leirimusiikkiin saatiin ihan uudenlaista sykkettä eräänlaisen virsikaraoken muodossa. Aivan upea idea! Samuli Edelmanin suosittu virsilevyyn säestyksellä jokainen halukas pääsee mukaan laulamaan omalla arkisella tavallaan ja virsikirjakin saa uudenlaista käyttöä. Kyllä meidän väki osaa veisata hienosti. Olen aina pitänyt virsistä mutta tämä avaa kyllä uusia mahdollisuuksia.

Leiri oli Jyväskylän seurakunnan ja Katulähetyksen jo kolmas yhteinen pohdiskeluleiri. Vetäjä porukassa oli seura-

Keskustelujen lomassa oli kahvitauko.

Hanna-Riikka ja Jussi taiteellisessa luomistyössä.

kunnasta **Juha Lappi** ja **Jussi Maasola** ja Katulähetyksestä Hanna-Riikka, Mia ja Esko. Tämän tyyppisistä leireistä on tullut hyvin suosittuja ja odotettuja. Leirit ovat muutenkin semmoinen tapahtumamuoto,

jossa pääsemme lähemmäksi toinen toistamme ja saamme ihan konkreettisesti kantaa toistemme kuormia.

Teksti ja kuvat: EJ

Mika Nuorva ja Mikko Pellinen esiintyivät elämän makuisten laulujen kera.

Leiriläisten kuulumisia:

”Leirillä oli erittäin mukavaa, sai kuulla Herran sanaa, laulaa virsiä, syödä hyvää ruokaa. Olo oli vähän huono, mutta porukka oli niin mukavaa, ohjaajat vielä ihanampia. Kiitos Taivaan Isälle, että sai kuulua joukkoon.” – JOPE-

”Leirillä oli yllättävän hyvä, koska omalta kohdaltani en kokenut kovin paljoa sitä omaa rikkinäisyyttäni ja ahdistusta. Koin enemmän tämän leirin hoitavaksi. Yhdessä olot, keskustelut, laulut ym. niin koin et kuulun porukkaan. Ohjelmaa oli ihan riittävästi, ei tarvinnu painaa tukka putkella paikasta toiseen. Sai levätä Jumalan kämmenellä, ja nauttia rauhasta. Porukka oli tosi hyvä, ja puhumattakaan ruuasta, saunasta ja takkaillasta. Kiitos Herralle.” PS. Kiitos vetäjille. – MARA-

”Ihana mukava leiri. Mukava porukka. Mukava henki. Ruoka oli hyvää.” – IMMO-

”Siis tämä leirihän on ollut älyttömän hyvä ja mun kannaltani tuli juuri oikeaan aikaan, ottaen huomioon kankitien tapahtumat, parhaan ystävän vangitsemisen ja toisen, ei niin parhaan kuoleman. On saanut puhua, itkeä asiaa, omaa pahaa oloa pois... Miten lie olisi käynyt jos olisin jossain muualla ollut... Ei niin vaikea arvata! Hengellisistä asioista olisi voitu puhua enempiäkin. Mutta ymmärrän toki että otettava myös muut leiriläiset huomioon, kaikki ei käy kaikille joten... Meillä on ollut kaiken kaikkiaan mukavaa, on puhuttu keskenään omista, kipeistäkin asioista (muutkin kuin minä!) Luulisin

Pastori Kimmo Nieminen.

Diakoni Juha Lappi

että myös muut ovat saaneet tukea toisilta. Sitä paljon puhuttua vertaistukea. Iso kiitos keittäjälle, Hanna-Riikalle, Mimmulle, Eskolle, Juhalle ja Jussille. PS! Näin lopuksi, pikku tipsinä, näitä leirejä voisi olla useamminkin.” – MIRA-

Erityisnuorisotyönohjaajan Jussi Maasolan kommentti

Tämä oli kolmas kerta kun Jyväskylän seurakunnan diakonian päihde- ja kriminaalityö sekä erityisnuorisotyö yhdessä Jyväskylän katulähetysten kanssa järjestivät pohdiskeluleirin.

Aikanaan kun suunnittelimme ensimmäistä leiriä Lapin Juhan kanssa, pohdimme mikä olisi hyvä teema leirille. Jostain se putkahti esiin, että elämän pohdiskelu tässä monimutkaistuvassa ja ristiriitaisessa maailmassa sen täytyy olla.

Niinpä järjestimme leirin, jossa saamme kaikessa rauhassa pohtia elämän isoja ja pieniä asioita, elämän suruja ja iloja. Syntyjen syvien miettimistä oikein ajan kanssa hyvässä ja turvallisessa ilmapiirissä. Tehdään ohjelmasta sopivan rento ja sellainen mihin kaikkien on helppo lähteä mukaan

Tällä leirillä saimme todellakin sekä sielun että ruumiin ravintoa. Mika Nuorva ja Mikko Pellinen esiintyivät elämän makuisten laulujen kera. Pastori Kimmo Niemisen johdolla pohdimme kuinka Jumala loi ihmisen omaksi kuvakseen ja kuinka toisiämme katsellessa voimme aavistaa jotain Jumalasta. Askartelimme tyynyliinoja muistoksi leiristä, saunoimme mukavassa rantasaunassa ja nautimme leirikeskuksen emännän Annelin maittavista antimista.

Meidän oli hyvä olla. Oli ilo huomata, kuinka rauhallinen yhdessäolo ja asioiden jakaminen toisten kanssa, antaa voimia ja toivoa arjen keskelle. Suuri kiitos leirin osallistujille ja järjestäjille. Toivottavasti näemme ensi vuonna uudelleen.

Jorma Tuupainen.

Mainosjakajaäidin toukokuuisia mietteitä

‘Ei mainoksia eikä ilmaisjakeluita eikä propagandaa’

Kesällä neljätoista vuotta täyttävä tyttäreemme päätti ansaita rahaa: hän alkoi muutama viikko sitten jakaa paikallista ilmaisjakelulehteä ja lehden välissä mainoksia. Kaksi kertaa viikossa kerrostalomme alakäytävään tuodaan nippu mainoksia ja kerran viikossa lehti. Niitä sitten lajitellaan tyttären huoneen lattialla, ja keskiviikkoiltaisina ja lauantapäivisin suuntaamme lehdenjakokärryn kohti Rajakatua ja Tellervonkatua. Todellakin ME suuntaamme - neljätoistavuotiaan työstä on tullut koko perheen ajanviettotapa.

Itse en silti halua saada ensimmäistäkään mainosta omaan postiluukkuuni. **Ovessamme lukeekin: EI MAINOKSIA.** Minusta on vastenmielistä ajatella, että ihmisten täytyy saada koteihinsa sivukaupalla houkutusia uuden ostamiseen. Eikö ole mitään parempaa markkinoitavaa kuin lisätavarat ihmisille, joiden asunnot ovat jo täynnä kaikkea? Eikö voitaisi paremmin kierrättää jo aiemmin olevaa? (Tässä kohdalla mainos Eco Center Raksan, Kankitien, Gummeruksenkadun ja Muuramen Eco Centerin kierrätyskauppoihin! Tervetuloa tutustumaan!)

Mainosjakokierroksella välillä ajattelen: **jospa nämä 6 mainosta olisivatkin kuuden eri seurakunnan mainoksia...** Mainostettaisiin Alfa-kurssia seurakunnassa A, sielunhoitokurssia seurakunnassa B ja Kids Action Nightia seurakunnassa C. Seurakunnasta D tulotaisiin pitämään musiikkijumalanpalvelusta kahvin ja pullan kera läheiseen puistoon, seurakunnasta E jaettaisiin Manga-Raamattuja kaikkiin perheisiin, jossa olisi kouluikäisiä lapsia ja seurakunnassa F järjestettäisiin rakkautsateriailta kaikille yksineläjille. Sellaisen informaation jakamisesta olisin motivoituneempi kuin nyt! (Moni pitäisi kuuden kirkon mainospinon luukusta putoamista aikamoisena **propagandana**. Vaan miksi kaupallisia mainoksia ei pidetä propagandana, kysyn vaan!)

Kuva: Saara Suomalainen

Mutta motivaationi riittää nykyisissäkin olosuhteissa. Nimittäin: **rakastan uusia ovia!** Mietin: millaista elämää tuon oven takana eletään! Ollaanko siellä onnellisia vai tapellaanko siellä? Toisinaan mielessäni siunaan luukun takana asustavia: ‘Anna näille ihmisille iloa, elämän tarkoitusta, hyviä välejä perheenjäsenten kesken...’

Pikkuisen dramatiikkaakin on jo kierroksiimme ennättänyt: pahaa-aavistamattomana menin yhden postiluukun luo, ja tungin paksua mainosnippua ahtaasta luukusta sisään, kun salamannopea ruskea tassu iski kyntensä sormiini. Vertavaluvana (no, hieman liioitellen mutta kuitenkin) ja säikähtäneenä kävelin alakertaan ja näytin verisiä sormiani ja valitin vastaantulijoille asunnon X koirasta. Naapurit sitten valistivat, että asunnossa X asuu kissa. Pyysin laittamaan oveen kissavaaravaroituksen...

Suurin syy jakoinnolleni on kuitenkin se, että haluan tehdä lasteni kanssa työtä. Aiemmin tai toisissa olosuhteissa työnteko olisi retiisimaan kitkemistä, aidan maalaamista, kampelaverkon vesille viemistä ja puhdistamista, ruisleivän suuressa leivinuunissa paistamista, pyykin avannossa pesemistä. Näissä kaupunkilaisoloissa nykyisin täytyy kai tyytyä vähemmän hyödylliseltä tuntuvaan työhön,

koska se kuitenkin on työtä, ja kaikesta työstä oppii elämän hallinnan periaatteita ja vastuunottoa.

Vanhatie-Rasilan yksikössä on nähty Keskisen Petrin puuhaamista monenlaisissa talon töissä. Kun kysyn, mistä hän on oppinut tekemään töitä, Petri sanoi: ‘Isäukon kanssa Tampereella tehtiin kaikenlaista...’ (katso kuva sivulla 11: **Vanhatie-Rasilan pihassa vapunpäivänä Petri puuöljyllä öljymässä kierrätyspuutarhatuoleja. Tulivat muuten aivan uudenveroisiksi! Tiina Vehviläinen ihailee vieressä.**) Kutsunkin kaikkia teitä, jotka olette isäukkoja tai vaareja tai mummoja tai äitejä: siirtäkää taitonne nuoremmille! Älä ajattele: ‘Ei ne mua halua. Emmä osaa.’ Ota rohkeasti yhteyttä. Pyydä kaveria tai työntekijää auttamaan yhteydenotossa: ‘Voisinko mä lapsenlapsen kanssa lähteä kalaan?’ ‘Voitaisko me lapsen kanssa leipoa vatruskoita yhdessä?’ ‘Voisiko joku lähteä mukaan eka kerralla, kun ei olla vuosii nähty, enkä tiedä, mitä niille sanoa.’

Joku voisi lähteä mukaan, kun pyydät! Rohkeutta yhteydenottoihin! Tehdään tästä yhdessä tekemisen kesä!

Yhdistyksen kristillinen arvopohja houkutti hakemaan paikkaa

Sirkka-Liisa aloitti vastaavana ohjaajana Kalliomäen puolimatkan kodissa tammi-kuun 15 päivänä tänä vuonna. Kotoisin hän on Konnevedeltä. Tällä hetkellä hän asuu perheensä kanssa Puuppolassa. Perheeseen kuuluvat aviomies sekä 10- ja 16-vuotiaat pojat.

Maanviljelijän kuusilapsisesta perheestä lähtöisin oleva Sirkka-Liisa muistelee, kuinka heillä oli aina ovet auki ihmisille. Isä otti aina tulijat vastaan ja yösija sitä tarvitsevalle löytyi. Lapsuudesta jäi Sirkka-Liisalle miete, että ”jokainen ihminen on arvokas”.

Lapsuus oli arkista maalaiselämää, jossa työtä tehtiin yhdessä. Tyhjään kotiin ei tarvinnut koskaan tulla, oli suurperhe ympärillä.

Sirkka-Liisa toimi Korpilahden kunnassa sosiaali-/kuntoutusohjaajana 17 vuotta. Oman isän sairastuminen johti siihen, että pari vuotta sitten Sirkka-Liisa jätti kunnallisen virkansa ja ryhtyi hoitamaan sairastunutta isäänsä. Viime vuoden puolella isä joutui sairaalahoitoon ja äiti muutti kirkolle palvelutaloon.

Uusia. mielenkiintoisia haasteita löytyy jokaiselle päivälle.

Katulähteyksen kristillinen arvopohja oli lähtökohta siihen, että Sirkka-Liisa haki Kalliomäen avoinna olevaa työpaikkaa. Vähän se jännitti, koska kokemukset päihdehuollosta olivat niin vähäiset, vanhukset, vammaiset ja mielenterveyskuntoutujat ovat tutumpaa asiakaskuntaa. Uusia ja mielenkiintoisia haasteita löytyykin jokaiselle päivälle. ”Nämä ihmiset on se juttu, miksi teen tätä ja tykkään tästä työstä”! Oppimassa minä täällä olen ja avoimin silmin haluan elämäni jatkaa. Katulähteyksellä ja Kalliomäki ovat antaneet aivan uudenlaisen mahdollisuuden tehdä työtä!

Päällimmäiseksi oman työnsä tavoitteeksi Sirkka-Liisa nostaa ihmisen kohtaamisen taidon. ”Rinnalla kulkemista tämä elämä on, valmiita vastauksia harvoin

Katulähteyksellä ja Kalliomäki ovat antaneet aivan uudenlaisen mahdollisuuden tehdä työtä, iloitsee Sirkka-Liisa Puoliväli.

löytyy, mutta haluan olla tukena ja apuna näille ihmisille.

Sirkka-Liisan arkea ohjaavat lapset. Äitiys onkin hänen elämänsä tärkein rooli.

Lasten harrastuksissa mukana oleminen,

liikkuminen, lukeminen, luonto sekä musiikki kuuluvat myös asioihin, mitkä ovat Sirkka-Liisan sydäntä lähellä. Usko ja hyvät ystävät ovat elämän peruspilareita.

Sosionomiharjoittelijana katulähetyksellä

Sain tehdä harjoittelujakoni Jyväskylän Katulähetyksellä keväällä 2009. Katulähetyks ei suinkaan ollut ensimmäinen toiveeni, mutta Luojalle kiitos, että Laukaan vankila ei pystynyt minua vastaanottamaan ja päädyin tähän harjoittelupaikkaan. Monipuolisuudessaan Katulähetyksen työ on niin laajaa, että en varmastikaan olisi samaa kokemusta saanut vankilasta.

Ohjaajani toiminut Erkki Arvaja antoi minulle hyvin vapaat kädet. Toki tavoitteet ja työyhteisön odotukset laadittiin yhdessä, mutta tavoitteisiin sain pyrkiä sitten hyvin itsenäisesti, mikä minulle näin aikuisena sopii paremmin kuin jatkuva ohjaaminen.

Katulähetyks työyhteisönä on varsin kummallinen. Eihän sellaista voi olla olemassakaan. Joka paikassa vastaanotto oli hyvä, tuntui kuin olisi ollut yhdistyksessä ihan oikeasti töissä jo pidempäänkin. Työilmapiiri vaikutti avoimelta ja suvaitsevalta. Ihan oudolta tuntui kun ei ollut jatkuvaa toisten selän takana puhumista ja arvostelua. Päihdealalle ilmeisestikin valikoituvat sosiaalisesti erityisen lahjakkaat yksilöt.

Vaikka työ on haastavaa, antaa se varmasti työntekijöille paljon ja vielä vähän enemmänkin. Asiakkaat ovat ihmisiä, monien polkujen kulkemia, monien arvostelujen kohteita. Onneksi on tämä joukko, joka jaksaa heitäkin puolustaa. Useita keskusteluja kävin asukkaiden kanssa ja yleensä aina, vaikkei tunnettukaan, juttua syntyi.

Arvona yhteisöllisyys ei todellakaan tunnu olevan vain kirjoitettu sana. Kalliomäessä sain nähdä yhteisöllisyyttä isolla Y:llä. Yksikössä asui tovin kiinalaisnainen. Kalliomäen miehet häntä sitten käyttivät ainakin kalassa ja raveissa. Hyvin taittui juttu - suomeksi ja kiinaksi. Pieni nainen hääri miesten joukossa. Yhteistä kieltä ei ollut, mutta kaikki toimi.

Mitä sitten opin. Ainakin jotakin yhteisöllisyydestä ja vastuullisuudesta. Kun on toiminut sosiaalipuolella osakeyhtiössä, joka tavoittelee voittoa ja on johdettu vahvasti ylhäältäpäin, on tällainen vapaus ja

Minna Heimonen oli tyytyväinen Katulähetyksen arvomaailmaan.

sen tuoma vastuullisuus varsin erilainen kokemus. Työntekijöissä näki harvinaisen vahvaa sitoutumista työhönsä.

En voi kuin olla kiitollinen työntekijöille, asukkaille ja asiakkaille. Valtavan hieno kokemus oli tehdä harjoittelu Katulähetyksellä.

Jotenkin tämä laulun säkeistö kosketti tuolla jossakin...

*Kansanjoukko oh! vain kulkee,
joku taakseen vilkaisee,
ja ivaten toiset nauraa, ja joku aattelee,
ei ansaitse tuo kurja syntinen,
noin valtavaa rakkautta,
on tuollainen huomaavaisuus,
ihan turhaa tublausta.*

Minna Heimonen
Sosionomiopiskelija
kevät 2009

Kiitämme Jumalaa...

- Hyvästä työyhteisöstä
- Jumalan antamasta uudesta armon päivästä.
- Jeesuksen ristinkuolemasta

Rukoilemme Jumalaa...

- Herätystä jyvässeudulle
- Työtovereiden puolesta
- Uutta intoa työhön
- Särkyneiden sydämien puolesta
- Veikko Mannisen ja Ari-Pekka Antikaisen omaisten puolesta

Sininauhaliiton hallitus uudistui

Sininauhaliiton kevätkokous äänesti 21.4. uudet hallituksen jäsenet kaksivuotiskaudelle 2009–2011.

Puolet hallituksesta, eli vuosi sitten kaksivuotiskaudeksi (2008–2010) valitut jäsenet, jatkavat sovitusti ensi kevääseen saakka.

Liiton kokouksen äänestyksen äänet jakautuivat melko tasaisesti. Yksi hallituspaikka jouduttiin arpomaan ja toisesta saman verran ääniä saaneesta tuli varajäsen.

Liiton kokouksen jälkeen hallituksen järjestäytymiskokous valitsi hallituksen puheenjohtajaksi Ulla-Maija Nikulan ja varapuheenjohtajaksi Raimo Leppälän.

Hallituksen uudet jäsenet

(kaksivuotiskauden ajan 2009–2011) ovat:

Varsinaiset jäsenet:

Erkki Arvaja (toiminnanjohtaja, Jyväskylän katulähetys ry)

Ilkka Kantola (kansanedustaja, SDP:n varapuheenjohtaja)

Jarmo Kökkö (diakoniajohtaja, Helsingin Diakonissalaitos)

Raimo Leppälä (evangelista, Kan ry) Hallituksen varapuheenjohtaja

Varajäsen:

Seppo Sulkko (johtaja, Tyynelän kehittämiskeskus/Kirkkopalvelut ry)

Hallituksessa jatkavat jäsenet (kaksivuotiskauden 2008–2010 ajan) ovat:

Varsinaiset jäsenet:

Kari Lahti (Vaajakosken Suvanto ry)

Tuula Lindberg (Kromana ry)

Mikko Mäkelä (Hnmky ry)

Ulla-Maija Nikula (Sovinto ry) Hallituksen puheenjohtaja

Varajäsen:

Sininauhaliiton hallituksen jäseniä: Mikko Mäkelä (vas.), Urpo Andström, Ulla-Maija Nikula, Kari Lahti, Erkki Arvaja, Jarmo Kökkö ja Raimo Leppälä. 24.4.2009

KIRKKOPÄIVÄT

Kirkon Sosiaalifoorumin päätösseminaari
**Työllisyystilanne täällä vaihtelee-
kenellä on onni tehdä töitä?**

21.8.2009 klo 13 - 15.30 Juhlateltta,
Kampuksen kenttä

Kuka on riittävän tarpeellinen ja tuottava ihminen? Saako markkinoiden etu ylittää ihmisarvoisen työllistämisen periaatteet? Kuka kantaa vastuun heikossa työmarkkina-asemassa olevista? Kirkon Sosiaalifoorumin haastaa päättäjät ja työnantajat rakentamaan inhimillisiä työmarkkinoita ja työn kautta osallistumisen turvaavaa yhteiskuntaa. Tilaisuuden pääpuhujia ovat kansanedustaja **Tarja Filatov**, Tapiola-yhtiöiden johtaja **Asmo Kalpala** ja Helsingin kaupunginjohtaja, ylipormestari **Jussi Pajunen**. Foorumin puheenjohtajana piispa **Voitto Huotari**.

Tilaisuudessa julkistetaan Kirkon Sosiaalifoorumin yhteiskunnallista keskustelua herättävä Työ ja osallisuuskannanotto.

Järj. Kirkkopalvelut, Kirkon Sosiaalifoorum, Jyväskylän katulähetys ja Tekevä säätiö.

Leiritoimintaa:

Eheytymisleiri
Heinosniemessä 29.6. -
3.7.2009

Päihdeleiri Virossa Petrulassa
10.-14. elokuuta.2009

Naisten leiri Kesärannassa 17.-
21. elokuuta 2009

Miesten leiri Kesärannassa
24.-28. elokuuta 2009

Ari-Pekan muistolle

Ari-Pekka Antikainen
1.4.1961 - 13.5.2009

Ei auttanut apu ihmisten.
ei rakkaus, rukous läheisten

Olit toivossa vielä päästä
kotiin kerran
mutta matkasi johti
luo taivahan Herran.

Kuka uskoa vois,
tuli vuorosi lähteä pois.

Soi kutsu taivaan niin yllättäen
sen edessä nöyryimme vaieten.
Koskaan ei tiedä onko aikaa
paljon vai vähän.

Yhtäkkiä huomaa,
se päättyi tähän.
Kun sammui sydän ystävän,
on aika surun hiljaisen.

Ari-Pekan hautajaiset järjestetään
30.5. klo 15 maaseurakunnan kap-
pelissa, jonka jälkeen muistotilai-
suus Vellikellon tiloissa.

Etapin joulujuhlassa 1992.

Vesalan riihikirkon jumalanpalveluksessa 2006.

Hän jota kaipaamme täällä kyynelin ikävöiden,
Jumalan kämmenen päällä levon sai suloisen.

Rakkaus jonka jaamme ei kuole milloinkaan,
Kerran me kohdata saamme toisemme
uudestaan.

Hän jota kaipaamme täällä saapunut kotiin jo on,
Jumalan kämmenen päällä rauha on pohjaton.

Vanhatiellä erityistuettua asumista

Vanhatie-Rasilan pihapiiriin kunnostuspuuhissa Petri Keskinen. Kuva otettu vapunpäivänä. Eläköön päihitteettömät ja toimeliaat juhlapyhät.

Viime kesästä asti Katulähetys on vuokrannut yksityiseltä omistajalta kaunista kaksikerroksista rintamamiestaloa Keljonkankaan Vanhatie 13:ssa. **Ari Valkeinen, Olli Mäki** ja Kannustin-projektin miehet korjasivat talon käyttökuntoon kesän alussa, ja ensimmäiset asukkaat saapuivat taloon kesä-heinäkuussa. Talon viidessä asunnossa asuu nykyisin yhteensä 6 asukasta. Syyspuolella talon toiminnasta vastasivat **Esko Jantunen ja Sirkku Chambers**. Pidimme yhteisöpalavereja kerran viikossa, ja samana päivänä hoidimme kaupungissakäyntiasiat.

Kevätpuolella **Riitta-Leena Huttunen** on pitänyt talon asukeista hyvää huolta: käynyt moikkaamassa ja jutustelemassa ja keskustelemassa ja puhalluttamassa pääsääntöisesti joka päivä.

Omistaja on ehdottanut talon käyttönimeksi Rasilaa, mutta usein käytämme pelkästään nimeä Vanhatie. Tämä yksikkö tuntee siis molemmat nimet.

Talon vuokraamisen visio on ollut pitää se erityistuetuttujen asuinpaikkana, mikä onkin ainakin puolittain ja enemmänkin toteutunut.

Tarja ja Kyllikki uusiin haasteisiin

Työntekijäkokouksessa Vellikellon emäntä Tarja Kärkkäinen kiitti Katulähetystä hyvänä työnantajana.

Vellikellon emännälle Tarja Kärkkäiselle kiitos maukkaista ruoista ja kauniista kattauksista, joista saimme nauttia runsaan vuoden aikana, jolloin Tarja on ollut luomassa Katulähetykselle uutta Lounasruokalaa Vellikelloa. Siunausta ja uusia haasteita tulevaisuuteen uudessa työpaikassa.

Kyllikki Kuituselle kiitos ansiokkaasta työstä Vellikellossa ja kiitos hyvästä yhteistyöstä yhdistyksen puolesta. Hyvää vointia elämässä eteenpäin.

Kiinalaisia tuulia Kalliomäessä !

Kalliomäkeen tuli eräänä päivänä neito, Lifeniksi häntä kutsuttiin. Suomen kieltä hän ei puhunut, eikä englantikaan oikein tuntunut onnistuvan, vain kiina oli hänen kielensä.

Alussa arkuutta oli molemmin puolin, mutta muutamien päivien jälkeen alkoi puheen sorina jo kuulumaan. Asukkaat ottivat Lifenin hienosti vastaan. Suomi-Kiina sanakirjaa apuna käyttäen selvitettiin monenlaisia asioita, myös ilmeet ja eleet olivat tärkeässä asemassa. Okey, good ja kiitos olivat usein käytettyjä sanoja. Lifen pääsi tutustumaan monenmoiseen hänelle uuteen asiaan.

Mato-ongelle hän pääsi eräänä iltana ja toisena päivänä otettiin hänet raveihin mukaan. Kaupungissa kierreltiin ja asioita hoideltiin. Oli ihanaa katsella, kuinka Lifenin kasvoilla oli hymy, joka loisti kuin aurinko, se sai aikaan monen muunkin ihmisen kasvoille hymyn.

Hauskoja hetkiä oli monia, kun asukkaat selvittelivät asioita hänen kanssaan. He kertoivat kuinka Suomessa on karhuja ja susia, asia vain taisi mennä sen verran väärin, että Lifen ymmärsi Kalliomäessä olevan karhuja. Siitäpä se hauskuus tuli, kun joka päivä Lifenille muistuteltiin, että "hui karhu, karhu".

Ahkerasti Lifen oli kaikessa mukana, ruokaa laitettiin ja siivoiltiin. Ennen kotimaahansa lähtöä hän teki kaikille kiinalaisen ruuan, ei tarvinnut kenenkään puikoilla syödä, vaikka se monia etukäteen mietityttikin, kuinka siitä selviäisi.

Kanakeitto perunoineen oli kaikkien mielestä todella hyvää ja sitä menikin aikamoinen määrä.

Lifenin lähtö Kiinaan sai monen haikealle tuulelle, koska hän sopeutui hyvin Kalliomäkeen ja sai iloa ja hyvää oloa ympärilleen.

Niin juotiin sunnuntaina Lifenin lähtökahvit, mieli oli haikea monella. "Kiitos, kiitos" tuli monta kertaa Lifenin suusta ja kasvoilla se kaunis hymy, mikä oltiin Kalliomäessä totuttu näkemään aamuin ja illoin.

.....niin lähti Lifen Etelä- Kiinaan.

**Kantakaa
toistenne
kuormia, ja niin
te täytätte
Kristuksen lain.
(Gal. 6:2)**

**Jyväskylän
Katulähetys ry**

**Kankitie 10
40320 Jyväskylä
0400-642442**

**www.jyvaskylan-
katulahetys.fi**

Kutsu!

Kutsumme sinut viettämään yhteistä kesäpäivää
Kiponniemen toimintakeskukseen lauantaina 23.5.2009.

Tule virkistäytymään Elämän Sanan Lähteelle!

Ohjelma:

- 10:00 Tulokahvit
- 10:45 Ylistyslauluhetki
- 11:00 Tervehdyssanat Erkki Arvaja
- 11:10 Raamattutunti Pastori Pertti Rätty
- 12:00 Lounas
- 13:15 Sanan ja musiikin tilaisuus:
Juhani Eriksson, Lauluryhmä
Armahdetut, todistuksia ym.
- 15:00 Kahvit, saunat, makkarapaistoa ja
mukavaa yhdessäoloa
Ps. Ota ystäväsi mukaan

Jyväskylän Katulähetys ry
Olli Mäki Esko Jantunen

GALLELA OY

Tikkutehtaantie 2
40800 Vaajakoski
Puh. 010 5858 260

4m.fi

KIITOS!!!!

Haluaisin lausua kiitokseni Kalliomäen henkilökunnalle ja asukkaille, kaikista niistä ihanista hetkistä, jotka sain kanssanne viettää. Kiitos tuestanne, kannustuksistanne. Jokainen aamu oli hyvä tulla töihin. Toivottavasti näemme vielä.

t. opiskelija Merja

PULLAKIRKOT

Ensiaskel, Kankitie 9
sunnuntaisin klo 11.30

Takalaiton
sunnuntaisin klo 13.30

**Salmiranta ja
Nurmela**
tiistaisin klo 18

Jyväskylän
KATULÄHETYS

Vapautetut

Toimitus
Erkki Arvaja, Markku Leinonen
Esko Jantunen ja Seppo Riikonen

Kankitie 10,
40320 Jyväskylä
puh. 0400-642 442
www.jyvaskylankatulahetys.fi

Seuraava tiedotuslehti

3/2009 ilmestyy
15. päivänä syyskuuta.

Aineistot lehteen 30.8.2009 mennessä osoitteella Kankitie 10, 40320 Jyväskylä tai erkki.arvaja@kolumbus.fi
seppo.riikonen@jyvaskylankatulahetys.fi